

# Kristityt jatkakaa juoksua: maaliviiva lähestyy päivä päivältä

## Christians, Keep Running: The Finish Line Is Growing Closer Every Day

By [Dean Dwyer](#) ,September 18, 2023



Luulen, että on turvallista sanoa, että olemme kaikki joskus olleet siinä pisteessä, että olemme halunneet luovuttaa. Joskus se on hetkellinen heikkouden jakso, jonka jälkeen saamme voimamme takaisin ja jatkamme eteenpäin. Toisinaan toivottomuuden ja epätoivon tunne saattaa kestää viikkoja tai kuukausia. Usein luovuttamisprosessia edeltää jompikumpi kahdesta asiasta: menestyksen puute henkilökohtaisessa palvelutyössämme tai kärsimyksen paino. Itse asiassa joskus kyse voi olla molemmista asioista yhdessä, jos kärsimyksesi johtaa koettuun menestyksen puutteeseen. Mitä tulee menestyksen käsitteeseen, kristityt yrittävät aina määritellä sen itselleen ja seurakunnilleen.

Se riippuu monella tapaa siitä, miten menestystä mitataan. Mielessämme kuva pyörii sen ympärillä, kuinka monta ihmistä on mukana ja kuinka suuri vaikutus sillä on - suurempien seurakuntien, suurempien lavojen, suurempien kirjamyyntien ja suuremman yleisön on varmasti oltava yhtä kuin menestys! En usko, että se pitää aina paikkansa.

Itse asiassa tämän näkemyksen omaksuminen synnyttää usein epätoivoa muissa seurakunnan osissa, jotka sitten pitävät omaa henkilökohtaista palvelutehtäväänsä tehottomana sillä perusteella, että useimmat kristityt eivät koskaan saarnaa, eivät koskaan esiinny suuren yleisön edessä, eivät koskaan ole kunnioitettuja lähetystyöntekijöitä, eivät koskaan kirjoita kirjaa. Mutta tarkoittaako tämä, että he ovat arvottomia Jumalan työn kannalta ja että heidän ei siksi pitäisi edes yrittää juosta uskon kilpailussa? Ehdottomasti ei!

Väitän, että kyse ei ole työn koosta vaan sen syvyydestä. Jumalan taloudessa suuria asioita tapahtuu salassa – keittiön pöytien ympärillä, olohuoneissa, rukouskammioissa, puhelimien välityksellä ja lähiöissä. Ihmiset, joilla on suurin vaikutus elämäämme, ovat lähes aina ne, jotka henkilökohtaisesti sijoittavat elämäämme. Älä murehdi sitä, tietääkö maailma nimesi ja tekosi – Jumala tietää ja se on tärkeintä. Sinun on vain jatkettava juoksemista.

Eric Liddell, jota kutsuttiin lempinimellä "Lentävä skotti", oli mies, joka antoi kaikkensa kilpailemisen puolesta - sekä fyysisen että hengellisen. Eric eli vain lyhyen elämän - yhteensä 43 vuotta. Omistettuaan elämänsä lähetystyölle hän kuoli suhteellisen tuntemattomana jouduttuaan japanilaisten vangiksi toisen maailmansodan aikana ja internointileirille. Hän oli kuitenkin niin rakastettu palvelevan johtajuuden tyyliinsä vuoksi, että eräs vankitoveri kutsui häntä rakastavasti "Jeesukseksi juoksukengissä".

Viittaus juoksukenkiin liittyy hänen elämänsä ennen lähetystyöntekijäksi ryhtymistä. Eric tuli tunnetuksi, kun kieltäytyi juoksemasta 100 metrin juoksua vuoden 1924 Pariisin olympialaisissa, koska juoksu oli määrä järjestää sunnuntaina. Vaihtoehto kuitenkin löytyi ja hän päätyi kilpailemaan 400 metrin juoksussa ja voitti kultaa, vaikka ei saanutkaan suosiota, koska pärjäsi. Jos olet koskaan nähnyt videomateriaalia Ericin juoksusta, niin hän omaksui kaikkein kömpelöimmän juoksutyylin, jonka voit koskaan nähdä ammattilaisurheilijalta. Hän juoksi pää takakenossa ja pystyi tuskin näkemään eteensä. Kun häneltä kysyttiin, mistä hän tiesi, missä maaliviiva oli, hän vastasi yksinkertaisesti: "Herra ohjaa!".

Ystävät, epäilemättä monet meistä tässä vaiheessa odottavat vain maaliviivaa. Monet kohtaamistani pyhistä kysyvät kaikki samaa: "Kuinka kauan vielä, oi Herra?". Emme tiedä, milloin tulemme maaliviivalle. Mutta ehkä Ericillä oli oikea periaate - hän ei koskaan katsonut maaliin - hän katsoi Jumalaan. Ja hän luotti siihen, että oikeaan tahtiin ja oikeaa linjaa juostessaan Jumala kantaisi hänet yli. Kun Ericiltä kysyttiin hänen menestyksestään 400 metrin juoksussa, hän sanoi yksinkertaisesti: "Juoksen ensimmäiset 200 metriä niin lujaa kuin pystyn. Toiset 200 metriä juoksen sitten Jumalan avulla kovemmin."

Siispä:

- Kun olet väsynyt ja ahdistunut, älä anna periksi, sillä 2.Kor. 12:9 sanoo: *"Minun armoistani on sinulle kyllin; sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa"*.
- Kun olet rukoillut ja rukoillut ja rukoillut jonkin asian puolesta, niin älä anna periksi, sillä Lk. 18:1 sanoo, , että *"heidän tuli aina rukoilla eikä väsyä."*
- Kun epäilyksen tuliset nuolet iskevät sinuun, älä anna periksi, sillä Ef. 6:16 sanoo: *"Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet"*.
- Kun tehtävä, jonka Herra on antanut sinulle, on vaikea ja näennäisesti palkaton, älä anna periksi, sillä Gal. 6:9 sanoo: *"Ja kun hyvää teemme, älkäämme lannistuko, sillä me saamme ajan tullen niittää, jos emme väsy."*
- Kun maineesi kärsii, koska pysyt uskollisena Jeesukselle, älä anna periksi, sillä Mt. 5:11 sanoo: *"Autuaita olette te, kun ihmiset minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista paha."*
- Kun ponnistelet toistuvasti ja ponnistuksiasi ei kukaan huomaa, niin älä luovuta, sillä Mt. 6:4 sanoo: *"...isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle julkisesti."*

- Kun sinusta tuntuu, ettet kertakaikkiaan pysty enää jatkamaan, älä anna periksi, koska Jes. 40:29-31 sanoo: *“Hän antaa väsyneelle väkeä ja voimattomalle voimaa yltäkyllin. Nuorukaiset väsyvät ja näännyvät, nuoret miehet kompastuvat ja kaatuvat; mutta ne, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman, he kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä näänny, he vaeltavat eivätkä väsy.”*

Muinaisessa Kreikassa kilpailtiin viestijuoksussa nimeltä "lampadedromia". Tässä kilpailussa juoksijat pitivät kädessään soihtua ja luovuttivat sen seuraavalle juoksijalle, kunnes joukkueen viimeinen jäsen ylitti maaliviivan. Kilpailu oli kuitenkin ainutlaatuinen siinä mielessä, että palkintoa ei myönnetty nopeimmin juosseelle joukkueelle, vaan ensimmäiselle joukkueelle, joka pääsi maaliin soihtu palavana. Siinä on syvällinen opetus – on tärkeää kiinnittää huomiota siihen, kuinka suoritat kilpailun varmistaaksesi, että soihtusi pysyy palavana. Jokaisen juoksijan oli oltava huolellisen kestävä – ei voinut olla huolimaton soihdun kanssa, muuten se sammuisi. Se vaati huolellista huomiota, sinnikkyyttä ja kestävyyttä kilpailun loppuun asti. Kuten Charles Spurgeon kerran sanoi, että etana saavutti arkin sinnikkyydellä.

Eric Liddell voitti 400 metrin juoksun, koska teki jotakin ennenkuulumatonta - hän juoksi pikajuoksuna koko matkan. Ystävä, Jumala voi pyytää sinuakin tekemään jotakin ennenkuulumatonta - ei sinun kunniaksesi vaan Hänen kunniakseen. Sinulla voi kuitenkin olla kiusaus sanoa: "Miten minä voisin koskaan tehdä sen?". Muista silloin 2.Kor. 12:9-10: *“Ja hän sanoi minulle: ”Minun armossani on sinulle kyllin; sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa”. Sentähden minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan. Sentähden minä olen mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä kun olen heikko, silloin minä olen väkevä.”*

Älä luovuta. Herra on kanssasi. Juokse siis, rakas kristitty, juokse. Maaliviiva lähestyy päivä päivältä.